

בש"פ 720/21 - הדיל רגבי נגד משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 720/21

כבוד השופט ע' ברון

לפני:

הديل רגבי

ה המבקש:

נגד

משטרת ישראל

המשיבה:

בקשה למתן רשות לעורר על החלטת בית המשפט
המחוזי בירושלים מיום 19.1.2021 (כב' השופטת ע'
אבמן-مولר) ב-עמ"י 34599-01-21

בשם המבקש: עו"ד אמיר נבו

החלטה

1. זוהי בקשה למתן רשות לעורר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרם), התשנ"א-1996(להלן: חוק המעצרם) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 19.1.2021 (השופטת ע' אבן-مولר) בתיק 34599-01-21. במסגרת הורה בית המשפט המחוזי על מהיקת ערע שגהישה заявкתה על החלטת בית משפט השלום בירושלים מיום 18.1.2021 (сан הנשייאי מינטקבץ) על החלטת קצין משטרה להורות על מעצרה הראשוני של המבקש לצרכי חקירה מכוח סעיף 27 לחוק המעצרם.

ההחלטה שלפני נוגעת לסעיפים 29(א) ו-44(א) לחוק המעצרם, ומסקן אביהם כלשונם:

29. (א) מי שנעצר בידי הקצין הממונה לפי סעיף 27 יובא בהקדם האפשרי, ולא יותר מ-24 שעות, בפני שופט.

44. (א) חסוד שטרם הוגש נגדו כתוב אישום, נאשם או נידון שערעור תלוי ועומד על פסק דין, והוא נתון במעצר או במאסר, ראשי בית המשפט, לבקשתו, לצאות על שחררו בערובה או ללא ערבובה.

2. ביום 18.1.2021 זומנה המבקשת לחקירה במשטרה ונחקра בחשד לשיבוש מהלכי חקירה. לאחר שמסרה את גרסתה ולשם בדיקת הגיסה, הורה הקצין הממונה על מעצרה מכוח סעיף 27 לחוק המעצרים (להלן: החלטת הקצין הממונה). המבקשה דן עולה כי הרקע לחקירה המבוקשת נוגע לארבעה מקרי רצח שבהם חסודים בני משפחתה, ביניהם בעלה וכן בנה של המבוקשת הדרושים לצרכי חקירה.指出 כי על פי החשד, המבוקשת נכחה בזירת הרצח.

המבוקשת הגישה עrr לבית משפט השלום על החלטת הקצין הממונה להורות על מעצרה. לשיטתה מעצרה נועד להפעיל עליה ועל בני משפחתה לחץ בלתי הוגן ולפיכך ביקשה להורות על שחרורה המיידי לחלופת מעצר בכל תנאי שיראה לבית המשפט.مشاهנה העරר לפניה בית משפט השלום, דחה את הערר ללא לקים דין, תוך שקבע כי אין לראות בסעיף 44(א) הוראת חוק שנועדה להעמיד לבדיקה את המעצר הראשוני וכי "אין זה אחד המקרים החריים יוצאי הדופן, המקימים לבית המשפט סמכות לבחון אופן הפעלת שיקול דעתו של קצין משטרה במסגרת הפעלת סמכותו למעצר ראשוני" (להלן: החלטת בית משפט השלום).

3. על החלטת בית משפט השלום הגישה המבוקשת עrr לבית המשפט המחויזי סמור לשעה חצית של יום 19.1.2021, וזאת בניסיון למנוע את שהותה של המבוקשת במעצר במשך הלילה. על פי הבקשה שלפני, הערר הועבר למוטב רק בשעות הבוקר תוך שקבע דין ליום 19.1.2021 בשעה 00:12. בין היתר, הגיעו הצדדים להסכמה בדבר שחרורה של המבוקשת בתנאים מסוימים.

טרם שהתקיים הדיון בערר בבית המשפט המחויזי, ניתנה החלטה על ידי בית משפט השלום בירושלים המורה על שחרורה של המבוקשת בתנאים (בש"ע 35195-01-21; השופט א' סילברמן). משכך, הערר הפך לתיאורתי והmbkashת התקבלה להודיע בבית המשפט המחויזי האם היא עומדת על הערר.

4. המבוקשת הודיעה לבית המשפט המחויזי כי היא אינה עומדת על קיום דין בערר במעמד הצדדים, אולם ביקשה מבית המשפט ליתן הכרעה "בסוגיה העקרונית הعلاולה ממנה (מן הערר, ע"ב)". בהמשך יום 19.1.2021, הורה בית המשפט על מחייקת הערר בהחלטה שנייתה בפסקית, תוך שקבע שאין מקום ליתן החלטה בעניין שהפר לתיורטי.

הmbkashת ממנית להשלים עם ההחלטה בית המשפט המחויזי ומכאן בקשה הרשות לערור.

5. בבקשת רשות לערור שבה המבוקשת על הטענות שהעלתה בפני בית משפט השלום ובית המשפט המחויזי, שלפיהן אין לפרש את סעיף 44(א) לחוק המעצרים באופן מצטמצם כך שלא ניתן לבית המשפט להעמיד לביקורת שיפוטית את אופן הפעלת שיקול הדעת של הקצין הממונה המורה על מעצר מכוח סעיף 27 לחוק המעצרים; וזאת לצחoba להבאת העוצר בפני שופט תוך 24 שעות מעט מעצרו כמצוות סעיף 29(א) לחוק המעצרים. המבוקשת סבורה כי בקשה נמנית עם המקרים שבhem יש ליתן רשות לערור חרף העובדה של הבקשה תיאורטית, משום שלדבריה קיימת מחלוקת בפסקיה לעניין פרשנות הסוגיה ובاهיעדר הכרעה ברורה של בית משפט זה.

6. לאחר עיון בבקשתה על נספחה, נחה דעתך כי דינה להידחות אף מבלי להידרש לתגובה המשיבה.

7. עניינה של הבקשה הוא בהחלטת הקצין הממונה להורות על מעכراה של המבוקשת מכוח סעיף 27 לחוק המעצרים. בהתאם למצוות החוק בסעיף 29(א) לחוק המעצרים, המבוקשת הובאה בפני שופטטרם חלפו 24 שעות מההחלטה הקצין הממונה, ביום 19.1.2021, שז' הורה בית משפט השלום על שחרורה של המבוקשת בהסכמה למעצר בית מלא במוגבלות שקבוע והפקדת ערביות. משכך, עניינה של המבוקשת הפך לתיאורתי ומטעם זה בית המשפט המחויז לא נדרש לעורר לגופו שהגישה המבוקשת על החלטת בית משפט השלום והורה על מחייקתו.

כידוע, אין בית המשפט דין בעניין שהוא תיאורטי, אלא בהתקיים סיכוי של ממש להישנותה של הסוגיה שהוא מעורר בעתיד או שהכרעה בה נדרשת לשם "ישובן של גישות שונות בקרב הערכאות הדיניות" (בש"פ 946/17 מידן נ' מדינת ישראל, פסקה י"ג (20.3.2017)). לא מצאתי לחזור מן הכלל וכי בקשר כדי לדוחות את הבקשה; זאת ביתר שאת משמדובר בבקשת רשות לעורר ב"גלאל שלישי" בהילכי מעצר, שבנוגע אליהם תינתן רשות ערעור רק במקרים מיוחדים, המעוררים שאלת משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינים הפרטני של הצדדים להילך; או בהתקיים נסיבות חריגות ייחודית המצדיקות התערבות כגון חשש לעיונות דין, פגם מהותי היורד לשורשו של עניין, או פגעה שאינה מידתית בזכויות המבוקש (בש"פ 2292/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (29.3.2020); בש"פ 19/19 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (21.2.2020)). לא מצאתי כי הבקשה עומדת באמות מידת אלו. חרב הניסיון לשווות לבקשתנו נופך עקרוני, הבקשה נוגעת לעניינה הפרטני של המבוקשת ואינה מצדיקה דין נוסף.

8. לעומת זאת, אמר כי בנסיבות הטענה של טענות המבוקשת לא קבע שהוא נעדך להתערב בביטחון שיפוטית על ההחלטה הקצין הממונה. כל שקבוע הוא כי "לא ראוי כי המבוקשת הצבעה על פגם באופן הפעלת שיקול הדעת. משכך, אין זה אחד המקרים החרים ויצאי הדופן, המקיים לבית המשפט סמכות לבחון באופן הפעלת שיקול דעתו של קצין משטרה במסגרת הפעלת סמכותו למעצר ראשוני". למסקנה זו הגיע בית המשפט תוך התייחסות להוראת סעיף 29 (א) לחוק המעצרים, הקובל סדר זמינים של עד 24 שעות להבאתו של עציר בפניו שופט ועל פניו כורך בתוכו את האיזונים הנדרשים בין צרכי חקירה ובין זכויות חסוד שנעצר. נראה שאומנם כך גם בעניינה של המבוקשת, ולא נפל איפה דופי בהחלטת בית משפט השלום, גם לא בהחלטת בית המשפט המחויז שהורה על מחייקת העורר משהפר לתיאורטי.

9. סוף דבר, הבקשה לממן רשות לעורר נדחת.

ניתנה היום, י"ח באדר התשפ"א (2.3.2021).

שופט